

Dosar nr. 2334/89/2009

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VASLUI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 327/CA

Sedința publică de la 25 Octombrie 2010

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE LAURA-MONICA BALAN

Grefier VIVIANA-MIHAELA IFRIM

Pe rol pronunțarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe contestator SC TEHNOFOREST SRL, cu sediul în Vaslui, str. Petru Rareș, bl. 257, sc. D, ap. 5, jud. Vaslui și pe intimații DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VASLUI și ADMINISTRAȚIEI FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VASLUI-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, ambele cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui, având ca obiect - alte cereri.

La apelul nominal făcut la pronunțare au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier arătându-se că: dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 11 octombrie 2010, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru data de 18 octombrie 2010, când, în aceeași compunere și pentru aceleași motive s-a dispus amânarea pronunțării pentru astăzi 25 octombrie 2010, când;

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii civile de față, instanța reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 24.07.2009 și înregistrată sub nr. 2334/89/2009 pe rolul Tribunalului Vaslui, reclamanta SC "Tehnoforest" SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Vaslui - Activitatea de Inspecție Fiscală a solicitat anularea deciziei de impunere nr.110/28.10.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. 9122/28.10.2008, ambele emise de către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Vaslui - Activitatea de Inspecție Fiscală, dar și anularea deciziei nr.49/2008/26.01.2009 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice

Vaslui , prin care această pârâtă a respins contestația reclamantei împotriva actelor administrative fiscale mai sus arătate.

În motivarea acțiunii, reclamanta a învederat faptul că, în mod eronat, prin actele administrative fiscale mai sus arătate s-a stabilit în sarcina sa obligația suplimentară de plată în quantum total de 58.868 lei, reprezentând 22.807 lei impozit pe profit , 4.925 lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, 27.862 lei reprezentând taxă pentru valoarea adăugată și 1274 lei, reprezentând majorări de întârziere aferente tva.

Astfel, a arătat că metoda folosită la reîncaadrarea tranzacțiilor realizate cu SC" Tehnoforest Company" srl ca și persoană afiliată, respectiv cea a comparării preturilor nu a fost corect uzitată deoarece s-au cerut preturi de comparație de la un singur agent economic.

Apoi, în ceea ce privește cheltuielile considerate a fi nedeductibile de către organul fiscal , reclamanta învederează că realmente aceste cheltuieli cu combustibili, cu achiziționarea unor bunuri au fost realizate în interesul societății , impunându-se acordarea dreptului de deducere din quantumul impozitului pe profit și de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Totodată , prin acțiune reclamanta a invocat excepția autorității de lucru judecat, pe considerentul că în condițiile în care prin decizia nr. 36/6.11.2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Vaslui s-a desființat decizia de impunere nr. 382/4.06.2009 prin care se impuseseră inițial aceleași obligații fiscale în sarcina sa, iar această decizie nu a fost pusă în executare în termenul de 30 de zile stabilit de prevederile OG nr. 92/2003 și de Ordinul nr. 519 din 2005, aceasta se bucură de autoritate de lucru judecat, excepție care a fost respinsă la termenul de judecată din data de 11.01.2010 , ca neîntemeiată.

În drept, reclamanta a invocat prevederile OG nr. 92 din 2003 privind Codul de procedură fiscală.

În dovedire, reclamanta a depus actele administrative fiscale contestate, precum și ale înscrisuri.

Legal citate, pârâtele au depus întâmpinare prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pârâtele, în susținerea legalității și temeinicei actelor administrative fiscale contestate, au depus mai multe înscrisuri.

În cauză a fost dispusă efectuarea unei expertize contabile, care a fost depusă la data de 4.06.2010.

Examinând actele și lucrările dosarului raportat la starea de fapt care rezultă din probele administrate în cauză și dispozițiile legale incidente, instanța reține următoarele:

Reclamanta SC" Tehnoforest" SRL, drept urmare a faptului că prin deciziile nr. 35/3.10.2006 și nr. 38/6.11.2006 s-a dispus desființarea deciziei de impunere nr. 382/4.09.2006 , dispunându-se a se efectua o nouă inspecție fiscală, în perioadele 19.08.2008- 7.09.2008, respectiv 15.10.2008-17.10.2008, a fost supusă unei inspecții fiscale pentru perioada 10.07.2005-31.12.2005 având drept obiect verificarea modalității de calcul, de declarare și plată a impozitului pe profit și taxei

pentru valoarea adăugată pentru perioada de activitate mai sus arătată. La finalul inspecției s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 9122/28.10.2008.

Prin decizia de impunere nr. nr.110/28.10.2008 , emisă în temeiul constatărilor enumerate prin raportul de inspecție fiscală cu același număr, s-a stabilit suplimentar în sarcina reclamantei obligația de plată a unui impozit pe profit în cuantum de 22.807 lei cu majorările de întârziere aferente în cuantum de 4.925 și a unei taxe pe valoarea adăugată în cuantum de 27862 lei, cu majorările aferente în cuantum de 1274 lei.

Obligația fiscală suplimentară în cuantum de 22.807 lei, reprezentând impozit pe profit s-a stabilit astfel:

➤ Suma de 15.114 lei, calculată potrivit prevederilor art. 11 al.1 și 19 al.1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal coroborat cu prevederile art. 67 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, reprezintă diferența de impozit pe profit datorată suplimentar aferentă veniturilor în cuantum de 95.463 lei rezultate din reîncadrarea tranzacțiilor de masă lemnoasă realizate de reclamantă cu societatea SC "Tehnoforest Company" SRL, care are același asociat unic ca și societatea reclamantă, prin utilizarea prețului mediu de vânzare aplicat de către Regia Națională a Pădurilor Romsilva, conform adresei nr. 6912/28.06.2006, ca și preț de comparație potrivit prevederilor legale mai sus arătate.

➤ suma de 6.194 lei, reprezentând diferența de impozit pe profit aferentă unor cheltuieli cu combustibilul în sumă de 38.715 lei, considerate cheltuieli nedeductibile fiscal pe considerentul că pe bonurile de combustibil nu era menționată societatea beneficiară a combustibilului achiziționat , conform prevederilor art. 21 al.4 lit.f din Codul fiscal.

➤ Suma de 309 lei, reprezentând diferența de impozit pe profit aferentă unor cheltuieli cu amortizarea unei centrale termice în valoare de 1932 lei, considerate cheltuieli nedeductibile fiscal deoarece centrala a fost utilizată în interesul asociaților, calculată conform prevederilor art. 21 al.4 lit.e Cpd fiscal.

➤ Suma de 1189 lei, , reprezentând diferența de impozit pe profit aferentă unor cheltuieli considerate nedeductibile fiscal cu diverse materiale în sumă de 7430 lei deoarece acestea au fost folosite în interesul asociaților, calculată conform prevederilor art. 21 al.4 lit.e Cpd fiscal.

Pentru diferența suplimentară de impozit pe profit în cuantum de 22.807 organul de inspecție fiscală a calculate majorări de întârziere în cuantum de 4828 lei și penalități de întârziere în cuantum de 97 lei conform prevederilor art. 115 din OG nr. 92/2003, HG nr.784/2005 și OG nr.20/2005.

Obligația fiscală suplimentară în cuantum de 27862 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată s-a stabilit astfel:

➤ Suma de 18.153 lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă veniturilor în sumă de 95.543 lei, rezultate din reîncadrarea tranzacțiilor de masă lemnoasă realizate de reclamantă cu societatea SC "Tehnoforest Company" SRL, care are același asociat unic ca și societatea reclamantă, prin utilizarea prețului mediu de vânzare aplicat de către Regia Națională a Pădurilor Romsilva, conform

adresei nr. 6912/28.06.2006, potrivit prevederilor art. 11 al.1 si 19 al.1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal coroborat cu prevederile art. 67 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală

➤ Suma de 7930 lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat de pe bonurile fiscale de aprovizionare cu combustibili care nu reprezintă documente justificative deoarece nu sunt completate cu datele privind beneficiarul si numărul de înmatriculare a autovehiculului conform prevederilor art. 46 al.2 din Hg nr44/2004 privind aprobarea normelor de aplicare ale Codului fiscal.

➤ Suma de 1779 lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat, aferentă unor cheltuieli considerate nedeductibile fiscal cu diverse materiale în sumă de 7430 lei deoarece acestea au fost folosite în interesul asociațiilor, calculată conform prevederilor art. 145al.3 din Legea nr. 571 din 2003.

Pentru diferența suplimentară de tva în cuantum de 27.862 lei organul de inspecție fiscală a calculate majorări de întârziere si penalități de întârziere în cuantum de 1.274 lei , conform prevederilor legale.

Analizând obiectul acțiunii instanța retine faptul că reclamanta contestă , pe de o parte, reîncadrarea de către organele de inspecție fiscală a tranzacțiilor de masă lemnoasă realizate în perioada supusă inspecției între societatea reclamanta SC"Technoforest"SRL si SC"Technoforest Company"SRL, societate afiliată în condițiile în care au același asociat unic, numitul Diaconu Adrian, prin utilizarea prețului de mediu de vânzare aplicat de către RNP Romsilva-Directia Silvică Vaslui, care a fost comunicat prin adresa nr. 6912/28.06.2006, iar pe de altă parte contestă neadmiterea la deducere în ceea ce privește impozitul pe profit si taxa pe valoarea adăugată a celor trei categorii de cheltuieli , considerate nedeductibile de către organele fiscale , cu consecința stabilirii obligației suplimentare de plată impusă prin decizia de impunere contestată.

În primul rand, în ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în cuantum de 15.114 lei si taxa pe valoarea adăugată în cuantum de 18.153 lei, cu majorările si penalitățile de întârziere aferente, sume calculate de organele de inspecție fiscală potrivit prevederilor art. 11 al.1 si 19 al.1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal coroborat cu prevederile art. 67 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, reprezentând diferența de impozit pe profit si tva datorate suplimentar aferente veniturilor în cuantum de 95.463 lei rezultate din reîncadrarea tranzacțiilor de vânzare - cumpărare de masă lemnoasă realizate de reclamanta SC"Technoforest"SRL cu societatea SC"Technoforest Company"SRL societăți afiliate în înțelesul legislație fiscale datorită faptului că au ambele același asociat,, prin utilizarea prețului mediu de vânzare aplicat de către Regia Națională a Pădurilor Romsilva, conform adresei nr. 6912/28.06.2006, instanța retine că, raportat la prețul unitar de vânzare al masei lemnoase practicat între cele două societăți afiliate, ca si preț de vânzare - un preț mediu de 13,09 ron inclusiv tva- si prețul 58,9 lei-care e prețul mediu de piață comunicat de Direcția Silvică Vaslui- , dar mai ales având în vedere prețul de revânzare al unui mc de lemn de foc de către SC"Technoforest Company"SRL- prețul mediul la revânzare fiind de 157,57 ron fără tva , ***de aproximativ 11,3 ori mai mare decât prețul la care s-a***

achiziționat materialul lemnos de la reclamantă, că, în mod corect, organele fiscale au procedat la reîncadrarea tranzacțiilor comerciale efectuate între cele două societăți afiliate și la ajustarea veniturilor reclamantei, cu consecința impunerii în sarcina reclamantei a obligațiilor suplimentare mai sus arătate.

Pe de altă parte, în conformitate cu prevederile art. 11 al.1 din Codul fiscal, la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu i-a în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

Totodată, potrivit prevederilor art. 11 al.2 din Codul fiscal, în cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, cum e și cazul de față deoarece reclamanta SC "Tehnoforest" SRL și SC "Tehnoforest Company" SRL au același asociat, numitul Diaconu Adrian, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor și serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

- metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri și servicii comparabile către persoane independente.

- metoda contra cost, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare,

- metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare a bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuielile cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit.

Instanța reține că din interpretarea prevederilor legale mai sus arătate rezultă faptul că autoritățile fiscale, în scopul calculării obligațiilor fiscale datorate de persoanele afiliate, pot să reconsidere evidențele persoanei afiliate, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoanele afiliate aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile și pot ajusta suma veniturilor, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor.

În concret, din înscrisurile depuse la dosar, în special din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. 3280/1.09.2006 (filele 42 și următoarele) reiese că, în urma unei verificări încrucișate a contabilității reclamantei SC "Tehnoforest" SRL și a SC "Tehnoforest Company" SRL, societăți care au același asociat în persoana numitului Diaconu Adrian, a rezultat că reclamanta a înscris în facturile emise către SC "Tehnoforest Company" SRL un preț unitar mediu de vânzare al masei lemnoase mult mai mic decât prețul pieței comunicat de Direcția Silvică Vaslui. Astfel, reclamanta a înscris în facturi un preț mediu de 13,09 ron fără tva, iar prețul mediu al pieței, comunicat de Direcția Silvică Vaslui era de 58,9 lei (calculat ca media aritmetică dintre prețul pieței pentru lemn de foc esențe tari, care era de 78,2 lei

fără tva și prețul pentru lemn de foc esențe moi fără tva, care era de era de 39,5 lei).

Mai mult, verificându-se evidența contabilă a SC "Tehnoforest Company" SRL s-a constatat că această societate a cumpărat lemn de foc de la reclamantă în cantitate de 2911,542 mc, la un preț mediu de 13,09 ron cu tva, iar SC "Tehnoforest Company" SRL a revândut exact aceeași cantitate de lemn de foc la un preț mediu de 157,57 ron fără tv, adică la un preț de 11,3 ori mai mare decât cel de achiziționare, către unitățile administrative teritoriale comunale de pe raza județului Vaslui

Raportat la cele expuse anterior, instanța reține faptul că, în mod corect, organele de inspecție fiscală au procedat la reîncadrarea la reîncadrarea tranzacțiilor comerciale efectuate între cele două societăți afiliate cu consecința ajustării veniturilor și impunerii în sarcina reclamantei a obligațiilor suplimentare constând în impozit pe profit suplimentar în cuantum de 15.114 lei și taxa pe valoarea adăugată în cuantum de 18.153 lei, cu majorările și penalitățile de întârziere aferente, aferente veniturilor în cuantum de 95.463 lei, rezultate prin reîncadrare, obligații fiscale pe care le datorează suplimentar către bugetul de stat.

Demn de remarcat este faptul că în cauză s-a folosit metoda reîncadrare a comparării prețurilor instituită de art.11 al.2 lit.a C.fiscal, dar dacă s-ar fi folosit metoda prețului de revânzare, care în speță e de 157,57 ron, deci de aproximativ două ori mai mare decât prețul pieței de 58,9 lei cuantumul obligațiilor suplimentare ar fi fost mult mai mare.

Astfel, pentru toate considerentele expuse mai sus, instanța reține că actele administrative fiscale contestate sunt legale și temeinice și vor fi menținute în ceea ce privește obligarea recurentei la plata obligațiilor fiscale în cuantum de 15.114 lei cu titlu de impozit pe profit și 18.153 lei cu titlu de taxa pe valoarea adăugată lei, cu majorările și penalitățile de întârziere aferente.

În al doilea rând, în ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în cuantum de 6194 lei, aferent unor cheltuieli cu combustibilul în cuantum de 38.715 lei, **înregistrate contabil și deduse fiscal în temeiul unor bonuri fiscale care nu conțineau denumirea societății beneficiare, adică a reclamantei**, precum și taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de 7930 lei, dedusă de pe bonurile fiscale de aprovizionare cu combustibil, cu majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente, instanța reține faptul că în mod incorect au reținut organele de control fiscal că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal la stabilirea impozitului pe venit și nici nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă pe considerentul că nu ar avea calitatea de documente justificative în condițiile în care nu conțineau denumirea societății beneficiare a combustibilului achiziționat deoarece potrivit legislației în vigoare la data efectuării aprovizionării, adică în perioada 1.07.2005- 31.12.2005, bonurile fiscale nu trebuiau să conțină în mod obligatoriu aceste mențiuni pentru a fi considerate documente justificative.

Astfel, conform prevederilor art. 4 din OUG nr. 28/1999 republicată, care a fost în vigoare până la începutul anului 2006, bonul fiscal era documentul emis de către aparatul de marcat electronic fiscal, care trebuie să cuprindă cel puțin:

denumirea si codul fiscal la operatorului economic emitent, adresa de la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal, logotipul si seria fiscală a aparatului, numărul de ordine, data si locul emiterii, denumirea fiecărui bun livrat si serviciu prestat, prețul sau tariful unitar, cantitatea, valoarea pentru fiecare operațiune, inclusiv taxa pentru valoarea adăugată, cu indicarea cotei de taxă, valoarea totală a bonului, in etc.

Interpretând prevederile legale mai sus arătate, instanța retine faptul că bonurile fiscale emise sub imperiul OUG nr. 28/1999 republicată pentru a fi considerate documente justificative în înțelesul prevederilor art. 4 din acest act normativ nu trebuiau să conțină în mod obligatoriu si denumirea beneficiarului.

Astfel, în concret, în cauză, cum toate bonurile fiscale în litigiu, ce atestă efectuarea de către societatea reclamantă a unor cheltuieli cu combustibilul în cuantum de 38.715 lei, au fost emise pe perioada cât a fost în vigoare acest act normative, instanța retine că aceste bonuri fiscale constituie documente justificative pentru cheltuielile mai sus arătate, astfel încât, în mod nelegal, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile în cuantum de 38.715 ca fiind nedeductibile la stabilirea impozitului pe profit si nici nu au acordat drept de deducere pentru taxa ape valoarea adăugată aferentă acestora, sens în care actele administrate vor fi anulate.

La această concluzie a ajuns instanța si in temeiul raportului de expertiză contabilă care a învederat că, în opinia sa, bonurile fiscale emise de către casele de marcat conțineau toate elementele prevăzute de lege pentru a putea fi considerate documente justificative, iar cantitățile de combustibil cuprinse în bunurile în litigiu au fost incluse în FAZ-urile întocmite pentru fiecare mijloc de transport, cu respectarea normelor de consum, mijloace de transport care, la rândul lor, au fost folosite la transportul materialului lemnos, din valorificare căruia au rezultat veniturile obținute de către societate.

Demn de remarcat este faptul că, potrivit prevederilor art. 1 din Ordinul nr. 293 din 2006, care a intrat în vigoare în anul 2006, începând cu data de 1.01.2006, bonurile fiscale emise conform prevederilor OUG nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronic fiscale, stau la baza înregistrărilor în contabilitate, adică constituie documente justificative, dacă sunt stampilate si au înscrise denumirea cumpărătorului si numărul de înmatriculare al autovehiculului, dar cum am mai arătat anterior, aceste prevederile legale nu erau în vigoare la data înregistrării în contabilitate a bonurilor fiscale în litigiu, adică în perioada 1.07.2005- 31.12.2005.

În atare condiții, instanța retine faptul că reclamanta nu datorează suplimentar obligațiile fiscale constând în impozitul pe profit suplimentar în cuantum de 6194 lei, aferent unor cheltuieli cu combustibilul în cuantum de 38.715 lei, si nici taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de 7930 lei, cu majorările de întârziere si penalitățile de întârziere aferente.

În al treilea rând, în ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în cuantum de 1498 lei, aferent unor cheltuieli cu amortizarea unei centrale termice în valoare de 1932 lei, precum si unor cheltuieli în sumă de 7430 lei constând în

diverse materiale achiziționate de societate în perioada reclamată , precum și în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în cuantum de 1.779 lei, aferentă acestor bunuri achiziționate , considerate nedeductibile fiscal de către organul de inspecție fiscală pe considerentul că aceste cheltuieli nu au fost efectuate în interesul societății , ci în interesul asociaților, instanța constată că din probele administrate în faza instanței de judecată , în special din expertiza contabilă efectuată, reiese că aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile , nu în favoarea asociaților , drept pentru care constituie cheltuieli deductibile fiscal în înțelesul prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Astfel, din mențiunile raportului de expertiză contabilă reiese că , centrala termică pentru care s-a plătit suma de 1932 lei, este montată la sediul societății și, în plus, din verificarea documentelor contabile ale societății a rezultat faptul că suma de 1.932 lei nu a fost operată pe nici un cont de cheltuieli, care să influențeze rezultatele obținute de către firmă și implicit impozitul de profit , ci pe contul 2131-echipamente tehnologice .

În plus, din aceeași expertiză, rezultă că și celelalte bunuri a căror preț de achiziționare nu a fost considerat de către organele fiscale ca fiind cheltuială deductibilă la stabilirea impozitului pe profit și pentru care nu s-a recunoscut dreptul de deducere a TVA-ului individualizat în facturi, au fost folosite în interesul societății fiind montate fie la sediul societății, fie la punctul de lucru Hitrom.(a se vedea anexa 1 a raportului de expertiză contabilă).

Pe de altă parte, în ceea ce privește deducerea cheltuielilor , instanța arată faptul că potrivit prevederilor art.21 din Codul fiscal, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a fi deduse sunt să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificat prin documente, să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlu II, după caz.

Astfel, arată instanța că potrivit prevederilor legale mai sus arătate, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a fi deductibile, sunt următoarele: să fie efectuate în interesul direct al activității desfășurate în scopul realizării venitului, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente, să fie cuprinse în exercițiul financiar la anului în cursul căruia au fost plătite, să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlu II al Codului fiscal.

În concret, instanța arată faptul că reclamanta a făcut dovada, contrar celor reținute prin actele administrative fiscale, că cheltuielile mai sus arătate au fost efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile , nu în favoarea asociaților , drept pentru care constituie cheltuieli deductibile fiscal în înțelesul prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

În atare condiții, instanța reține faptul că reclamanta nu datorează suplimentar obligațiile fiscale constând în impozitul pe profit suplimentar în cuantum de 1498 lei, aferent unor cheltuieli cu amortizarea unei centrale termice în valoare de 1932 lei, precum și unor cheltuieli în sumă de 7430 lei constând în

diverse materiale achiziționate de societate în perioada reclamată, și nici taxa pe valoarea adăugată în cuantum de 1.779 lei, aferentă acestor bunuri.

Pentru toate aceste considerente, instanța va admite, în parte acțiunea formulată de către reclamanta SC TEHNOFOREST SRL cu sediul în Vaslui, str. Petru Rareș, bl. 257, sc. D, ap. 5, jud. Vaslui în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VASLUI și ADMINISTRAȚIEI FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VASLUI-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, ambele cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și în consecință, va anula în parte, decizia nr. 49/2008, emisă la data de 26.01.2009 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, decizia de impunere nr. 110/28.10.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. 9122/28.10.2008, ambele emise de către pârâta ADMINISTRAȚIEI FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VASLUI-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumei de 7693 lei, cu titlu de impozit pe profit, a sumei de 9706 lei, cu titlu de TVA, precum și în ceea ce privește plata majorărilor de întârziere aferente acestor sume și va exonera reclamanta de la plata sumei de 7693 lei cu titlu de impozit pe profit, precum și de la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.10.2005 - 4.08.2006, precum și de la plata sumei de 9706 lei cu titlu de TVA, precum și de la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.08.2005 - 25.07.2006.

Va menține obligarea reclamantei la plata sumei de 15114 lei, reprezentând impozit pe profit, precum și la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.10.2005 - 4.08.2006, precum și obligarea reclamantei la plata sumei de 18156 lei, reprezentând TVA, precum și la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.08.2005 - 25.07.2006, adică perioada de la scadența obligației fiscale până la anularea primei decizii de impunere.

În fine, instanța va obliga pârâtele, care au căzut în pretenții, în temeiul prevederilor art. 274 Cpc, la plata către reclamant a sumei de 604,3 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și parte din onorariul expert achitat de către reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite, în parte acțiunea formulată de către reclamanta SC TEHNOFOREST SRL cu sediul în Vaslui, str. Petru Rareș, bl. 257, sc. D, ap. 5, jud. Vaslui în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VASLUI și ADMINISTRAȚIEI FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VASLUI-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, ambele cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și în consecință:

7693
9706

17399

Anulează în parte, decizia nr. 49/2008, emisă la data de 26.01.2009 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, decizia de impunere nr. 110/28.10.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. 9122/28.10.2008, ambele emise de către pârâta ADMINISTRAȚIEI FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VASLUI-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumei de 7693 lei, cu titlu de impozit pe profit, a sumei de 9706 lei, cu titlu de TVA, precum și în ceea ce privește plata majorărilor de întârziere aferente acestor sume.

Exonerează reclamanta de la plata sumei de 7693 lei cu titlu de impozit pe profit, precum și de la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.10.2005 - 4.08.2006.

Exonerează reclamanta de la plata sumei de 9706 lei cu titlu de TVA, precum și de la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.08.2005 - 25.07.2006.

Menține obligarea reclamantei la plata sumei de 15114 lei, reprezentând impozit pe profit, precum și la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.10.2005 - 4.08.2006.

Menține obligarea reclamantei la plata sumei de 18156 lei, reprezentând TVA, precum și la plata majorărilor de întârziere aferente acestei sume pentru perioada 26.08.2005 - 25.07.2006.

Obligă pârâtele la plata către reclamantă a sumei de 604,3 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru, timbru judiciar, onorariu expert și onorariu apărător.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 25 Octombrie 2010.

Președinte,
LAURA-MONICA BALAN

Grefier,
VIVIANA-MIHAELA
IFRIM